

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 22/10
03.03.2010. godina
Beograd

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Gorana Čavline, predsednika veća, Nevenke Važić, Anđelke Stanković, Veska Krstajića i Ljubice Knežević-Tomašev, članova veća, sa savetnikom Vesnom Veselinović, zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljenog R.M, zbog krivičnog dela falsifikovanje isprave iz člana 355. stav 2. u vezi stava 1. Krivičnog zakonika u vezi krivičnog dela posebni slučajevi falsifikovanja isprave iz člana 356. stav 1. tačka 5. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Srbije Ktz. broj 208/09 od 29.06.2009. godine, podignutom protiv pravnosnažne presude Okružnog suda u Kruševcu Kž. broj 313/07 od 24.12.2008. godine, u sednici veća održanoj u smislu člana 422. stav 3. Zakonika o krivičnom postupku u prisustvu branioca okrivljenog, advokata O.D, a u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, dana 03.03.2010. godine, doneo je

P R E S U D U

I Zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. broj 208/09 od 29.06.2009. godine, delimično se uvažava, tako što se **UTVRĐUJE** da je povređen zakon u korist okrivljenog R.M. i to pravnosnažnom presudom Okružnog suda u Kruševcu Kž. broj 313/07 od 24.12.2008. godine iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a.

II Zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. broj 208/09 od 29.06.2009. godine **ODBIJA SE** kao neosnovan u odnosu na povredu krivičnog zakona iz člana 369. tačka 5. ZKP-a u vezi člana 87. stav 1. KZ-a.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Trsteniku K. broj 269/2007 od 14.03.2008. godine, okrivljeni R.M. oglašen je krivim zbog izvršenja krivičnog dela falsifikovanje isprave iz člana 355. stav 2. u vezi stava 1. Krivičnog zakonika u vezi krivičnog dela posebni slučajevi falsifikovanja isprave iz člana 356. stav 1. tačka 5. Krivičnog zakonika, pa mu je za ovo krivično delo izrečena uslovna osuda tako što je utvrđena kazna zatvora u trajanju od tri meseca i istovremeno određeno da se ova kazna neće izvršiti ako okrivljeni za vreme od jedne godine ne izvrši novo krivično delo.

Na osnovu člana 193. ZKP-a okrivljeni je obavezan da isplati sudu 5.000,00 dinara na ime paušala u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude, pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Istom presudom na osnovu člana 87. Krivičnog zakonika okrivljenom je izrečena mera bezbednosti oduzimanja vozila „O.k. ... ..“ crvene boje proizvedenog 1989. godine, sa brojem šasije ..., registarskim brojem tablica ..., te je određeno da će se isto prodati, i da se sredstva dobijena od prodaje vozila imaju uplatiti u budžet Republike Srbije.

Okružni sud u Kruševcu presudom Kž. broj 313/07 od 24.12.2008. godine je delimičnim uvažanjem žalbe branioca okrivljenog R.M. preinačio prvostepenu presudu, samo u pogledu izrečene mere bezbednosti, tako što je odbio predlog Opštinskog javnog tužioca u Trsteniku za izricanje mere bezbednosti oduzimanja vozila iz člana 87. Krivičnog zakonika, kao neosnovan, dok su u ostalom delu žalba branioca okrivljenog i žalba Opštinskog javnog tužioca u Trsteniku odbijene kao neosnovane, a prvostepena presuda potvrđena.

Protiv pravnosnažne presude Okružnog suda u Kruševcu Kž. broj 313/07 od 24.12.2008. godine Republički javni tužilac Srbije podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti Ktz. broj 208/09 od 29.06.2009. godine, zbog povrede

krivičnog zakona iz člana 369. tačka 5. ZKP-a u vezi člana 87. stav 1. KZ-a i bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a, sa predlogom da Vrhovni sud uvažanjem zahteva za zaštitu zakonitosti utvrdi da je drugostepenom presudom povređen zakon u korist okrivljenog (član 369. tačka 5. ZKP-a).

Vrhovni kasacioni sud je održao sednicu veća u smislu člana 422. stav 3. ZKP-a u prisustvu branioca okrivljenog R.M, advokata O.D, a u odsustvu uredno obavještenog Republičkog javnog tužioca, na kojoj sednici je razmotrio spise predmeta sa presudom protiv koje je zahtev za zaštitu zakonitosti podignut, pa je odlučujući na osnovu člana 90. stav 1. Zakona o uređenju sudova („Službeni glasnik“, broj 116 od 22.12.2008. godine) našao:

Vrhovni kasacioni sud nalazi da se osnovano zahtevom za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca ukazuje da je pravnosnažna presuda Okružnog suda u Kruševcu Kž. broj 313/07 od 24.12.2008. godine doneta uz bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a, jer su razlozi o odlučnim činjenicama nejasni.

Ovo s`toga, jer, drugostepeni sud iako u izreci presude odbija predlog javnog tužioca za izricanje mere bezbednosti, u obrazloženju iznosi da su navodi žalbe branioca okrivljenog tačni, da su izostali razlozi u prvostepenoj presudi za oduzimanje vozila što bi upućivalo na povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a.

Pored toga, drugostepeni sud nakon citiranja propisa iz člana 87. Krivičnog zakonika ističe da predmet krivičnog dela nije navedeno vozilo već samo pojedini njegovi delovi a da pri tom ne označava o kojim delovima se radi, pa nalazi da celo vozilo nije moglo biti oduzeto od okrivljenog. Imajući u vidu da je drugostepeni sud preinačio prvostepenu presudu u pogledu primene zakona člana 87. KZ-a, a iz obrazloženja presude proizlaze drugačija činjenična utvrđenja u pogledu predmeta krivičnog dela u odnosu na utvrđenja prvostepenog suda, to je drugostepena presuda nejasna i nerazumljiva, čime je presudom Okružnog suda u Kruševcu Kž. broj 313/07 od 24.12.2008. godine, povređen zakon u korist okrivljenog R.M. i to odredba člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a.

Iz iznetih razloga, a na osnovu člana 425. stav 1. ZKP-a, Vrhovni kasacioni sud je odlučio kao u izreci pod I ove presude.

Međutim, Vrhovni kasacioni sud nalazi da se Republički javni tužilac zahtevom za zaštitu zakonitosti neosnovano poziva na povredu krivičnog zakona iz člana 369. tačka 5. ZKP-a u vezi člana 87. stav 1. KZ-a, ukazivanjem da drugostepeni sud nije bio ovlašćen da odlučuje o meri bezbednosti, jer to nije bio predmet žalbe javnog tužioca.

Ovo s`toga, jer je odredbom člana 87. stav 1. Krivičnog zakonika („Službeni glasnik Republike Srbije“, broj 85 od 06.10.2005. godine), bilo propisano da se predmeti koji su upotrebljeni ili su bili namenjeni za izvršenje krivičnog dela ili koji su nastali izvršenjem krivičnog dela mogu oduzeti, ako su svojina učinioca, iz koje odredbe proizlazi da je izricanje ove mere fakultativno, tako da sud nije u obavezi da je izrekne, i kada su ispunjeni uslovi za njenu primenu, a odredbama člana 355. i člana 356. Krivičnog zakonika, koje inkriminišu krivično delo za koje je okrivljeni oglašen krivim prvostepenom presudom, nije predviđeno obavezno oduzimanje predmeta koji su nastali izvršenjem tog krivičnog dela.

Drugostepeni sud nije u korist okrivljenog, učinio povredu krivičnog zakona iz člana 369. tačka 5. ZKP-a u vezi člana 87. KZ-a, tako što je odbio predlog nadležnog javnog tužioca za izricanje mere bezbednosti oduzimanje predmeta iz člana 87. KZ-a, jer postupajući na opisani način nije prekoračio ovlašćenja koja ima po zakonu imajući u vidu da je branilac okrivljenog, između ostalog pobijao prvostepenu presudu i zbog odluke o meri bezbednosti ističući da nije bilo mesta njenom izricanju.

Iz iznetih razloga, a na osnovu člana 424. ZKP-a, Vrhovni kasacioni sud je odlučio kao u izreci pod II ove presude.

Zapisničar-savetnik,

Predsednik veća-sudija,

Vesna Veselinović, s.r.

Goran Čavlina, s.r.